Fundació
Pintor
Joan Simó

Colores que dicen cosas y metales que evocan tradiciones

Fundació
Pintor
Joan Simó

Colores que dicen cosas
y metales que evocan tradiciones

SALUDA

José Benlloch
Alcalde de Vila-real

L'exposició que esteu a punt de contemplar ens transporta al particular univers creatiu de Joan Simó. Un món de colors que, com diu el títol de la mostra, ens diuen moltes coses. Ens parlen, per exemple, d'aquell llaurador que un dia decideix penjar l'aixada per a donar eixida a una pulsió artística que ens va donar un dels pintors, escultors i poetes més prolífics i capdavanters de la nostra terra.

Per a l'Ajuntament de Vila-real és un orgull poder col·laborar amb la Fundació Pintor Joan Simó per la difusió de l'obra i la figura de l'artista almassorí, en una mostra que ens permet apropar-nos a les concepcions de l'ésser humà, la terra o les tradicions que converteixen els treballs de Joan Simó en una obra singular.

Les sales del Convent, espai d'art, s'omplin, doncs, de colors que diuen coses i metalls que evoquen tradicions per a fer honor a la trajectòria d'un home polifacètic, somiador i lluitador que, a base de treball, frustracions i lluita, va aconseguir fer realitat el seu somni: convertir-se en l'artista dadà, pintor, escultor i poeta que, des de la seu de la Fundació Pintor Joan Simó a Benicàssim, ofereix al món una obra molt personal, única i allunyada de qualsevol convencionalisme.

SALUDA

Rosario Royo
Regidora de Cultura

El Convent, espai d'art, obri les seues portes a l'obra de Joan Simó. La seua família ha pres la decisió de continuar amb la Fundació que ell va crear i ens permet gaudir de les seues pintures i escultures.

Joan Simó, fill de la veïna ciutat d'Almassora, agricultor amb una gran vida interior, que en un moment donat, pren la decisió de dedicar-se en cos i ànima a plasmar tot allò que bollia al seu interior i que li va fer dir en una publicació de 1994 al periòdic *Mediterráneo*: « Todos tenemos mucho que decir y yo utilizo el arte para ello, el valor se lo doy yo cuando con mis dibujos, esculturas y poemas los introduzo dentro de la crítica que yo quiero representar».

Ha deixat una gran quantitat d'obra, pintura, escultura i poesia. Una xicoteta mostra la podrem veure en aquesta exposició que s'obri del 27 d'octubre de 2022 al 28 de gener de 2023.

La pintura a través dels segles ha tingut una funció didàctica. Els artistes han volgut, a través de la seua obra, fer reflexionar o simplement cridar l'atenció. Les paraules han sigut substituïdes per formes, colors, paisatges, persones, etc. sempre buscant la complicitat de l'espectador o espectadora.

Aquesta exposició sabem que no deixarà indiferent les persones que la visiten. Agraïsc al personal del Departament tot el treball i cura que han posat en aquesta exposició i com no a la família de Joan Simó que han volgut compartir amb nosaltres el llegat de son pare.

La sèrie «Colores que dicen cosas» exposa una col·lecció de 14 obres, pintades a l'oli l'any 1990.

En les obres indicades, podem observar que es tracta de llenços de grans dimensions (130 x 195 cm) on l'expressionisme, el color i les figures difuses, ens donen missatges múltiples sobre diverses facetes de la vida.

La interpretació de les obres, en algunes ocasions, és complexa. Cal unir i cohesionar les figures amb els colors, i al seu torn, amb el significat espiritual d'aquests, així dona com a resultat un missatge pur i sense condicionaments a l'espectador.

Ningú es pot quedar indiferent. Cadascuna de les obres, té una explicació concreta i precisa. Tot això s'ha realitzat en l'apartat següent la lectura del qual s'aconsella.

Joan Simó. Colores que dicen cosas

Picudos transmitiendo percepciones

Oli sobre llenç, 130 x 195 cm

Obra expressionista de caràcter figuratiu i simbòlic, on apareixen almenys quatre energies d'origen indeterminat amb les gargamelles obertes per a comunicar a través del color missatges a l'espectador. Predomina el color verd, simbolitza l'esperança i l'optimisme i, en contraposició, el color negre símbol de misteri i temor. L'artista Joan Simó pretén comunicar, a través d'aquesta obra, les diferents contradiccions anímiques de les vivències energètiques.

El grito templado

Oli sobre llenç, 130 x 195 cm

Obra expressionista de caràcter figuratiu i simbòlic, on apareixen en el centre de l'obra, el perfil d'un humanoide duplicat amb la boca extremadament oberta i predomina el color blanc, que significa puresa i divinitat amb tocs limitats de negre i verd, que encoratgen respectivament la temor i l'esperança. Sobre la indicada efígie apareix un altre rostre de perfil amb expressions més temperades, destaca en el seu missatge el roig i el groc, que denota la força i l'energia mitigada.

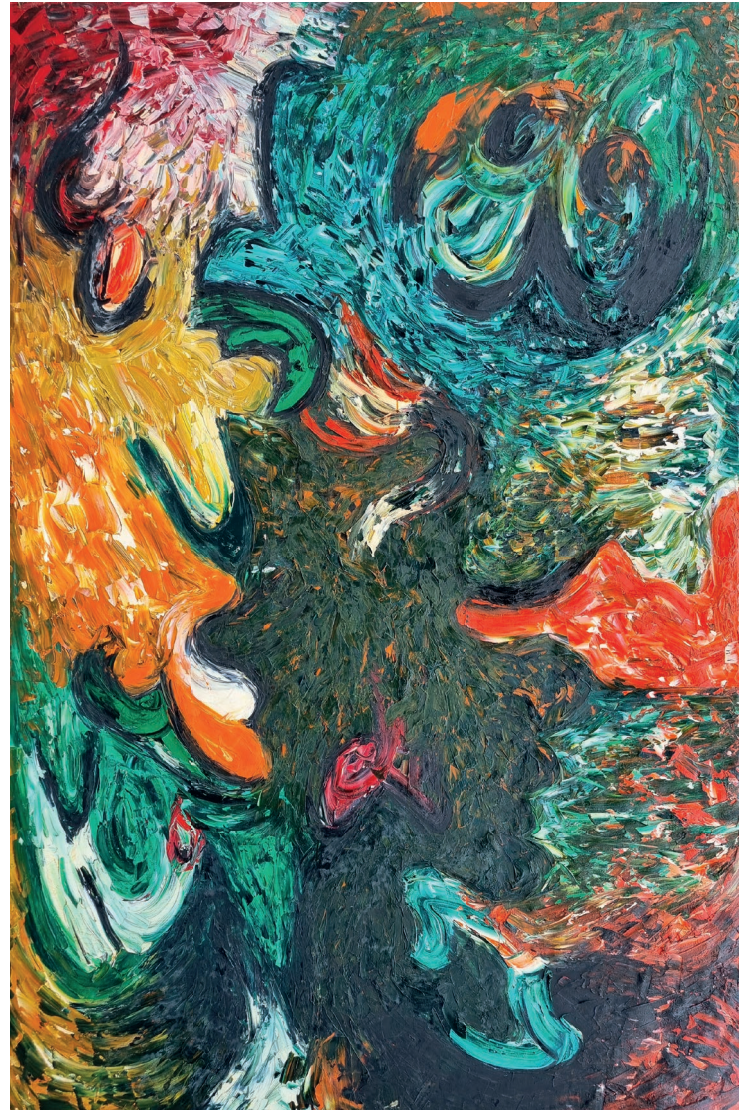

El pensamiento de la potencia viril

Oli sobre llenç, 130 x 195 cm

Obra expressionista de caràcter figuratiu i simbòlic, on apareix un perfil d'un humanoide de color negre que simbolitza el misteri i la foscor. Té en el seu pensament la potència i la virilitat, que es mostra representat respectivament, per una cabra i un bou. Predomina en la seua comunicació expressiva el color taronja amb tonalitats grogues que ve associat a la fascinació, a la cerca de la diversió.

Frustración esperanzadora de objetivos personales

Oli sobre llenç, 130 x 195 cm

Obra expressionista de caràcter figuratiu i simbòlic, on apareix en el centre de l'obra, el cap d'un ésser enfadat amb un tupé verd, símbol de serenitat, que contrasta amb l'expressió abans referenciada. En la seua comunicació, predomina el color negre, símbol de foscor espiritual i temor. Destaca en la plasmació de l'obra un as de piques, representatiu de l'èxit i la felicitat en l'amor i en la llar, el qual resulta inassolible en ser rondinaire anteriorment indicat.

La nobleza y virtud innata de la lucha de un toro bravo

Oli sobre llenç, 130 x 195 cm

Obra expressionista de caràcter figuratiu i simbòlic, on apareix, el perfil d'un bou, amb les banyes blanques, usat tradicionalment com a amulet contra el mal d'ull. Es tracta d'una obra, que en la comunicació d'aquesta predomina el verd, símbol d'esperança, optimisme, bona sort, serenitat i equilibri. Deixa enrere tonalitats negres que denoten foscor i temor.

Enfrentamiento y lucha entre la inteligencia y la maldad

Oli sobre llenç, 130 x 195 cm

Obra expressionista de caràcter figuratiu i simbòlic, on apareixen, a la part esquerra de l'obra, el cap d'un elefant amb la trompa cap amunt símbol espiritual d'intel·ligència, força, prosperitat, longevitat i victòria, que desplaça un rostre de perfil de color negre, simbòlic de la maldat i foscor. Predomina en la comunicació el color groc, símbol de valor, honor, poder, mèrit, prestigi i orgull.

La yuxtaposición de la lucha de sexos

Oli sobre llenç, 130 x 195 cm

Obra expressionista de caràcter figuratiu i simbòlic, on apareixen dues cares juxtaposades. En la part esquerra, el rostre de perfil d'un aborigen, adornat amb les seues pintures de guerra representatives de batalles sagnants. Predomina el color roig, símbol de poder, força, alarma i urgència. En la part dreta, apareix juxtaposat el rostre d'una dona, on es visualitza i ressalta espiritualment un cervell i un rostre amb predomini de color taronja, símbol de la perfecció, i el verd, representatiu de l'optimisme i l'esperança.

La búsqueda del prestigio y la gloria en la oscuridad de la noche

Oli sobre llenç, 130 x 195 cm

Obra expressionista de caràcter figuratiu i simbòlic, on apareix, el perfil d'un ésser de prominent musell amb trets seriosos. Predominen en l'obra els colors foscos, símbol de la foscor nocturna. Ensuma i cerca la glòria i el prestigi simbolitzat pel color groc plasmat en el seu musell i aïlladament en la nit tancada, il·luminada per una tènue lluna, representativa del poder femení i la protecció.

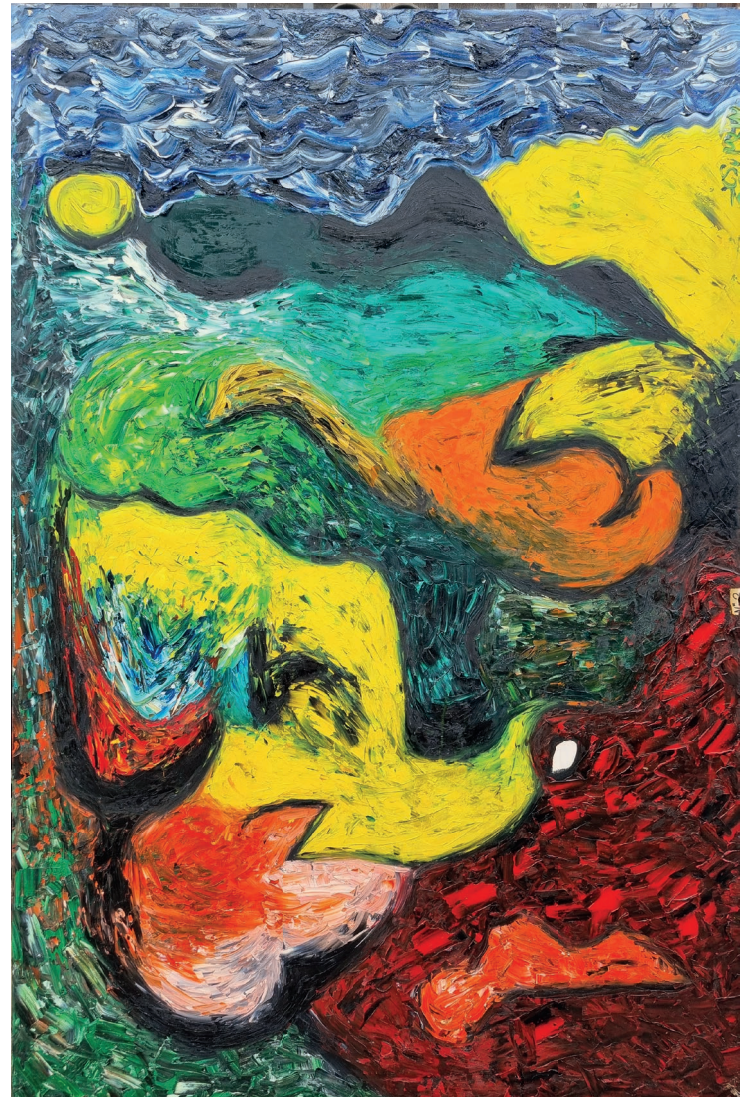

Frustración en la solución de los problemas

Oli sobre llenç, 130 x 195 cm

Obra expressionista de caràcter figuratiu i simbòlic, on apareix pràcticament en tota l'obra, el perfil d'un rostre no catalogable biològicament, que en la part posterior d'aquest, se simbolitzen una sèrie de problemes no desitjats, malignes i negatius representats per colors foscos que s'intenten canalitzar i solucionar amb l'esperança i la il·lusió que representen respectivament els colors verds i taronges. El resultat és infructuós, representat pel color negre.

Enfrentamiento cultural y religioso

Oli sobre llenç, 130 x 195 cm

Obra expressionista de caràcter figuratiu i simbòlic, on apareix en la part esquerra de l'obra, una esfinx representativa de l'Islam amb tonalitats grogues que simbolitzen valor, honor, glòria i mèrit, i en la part dreta de l'obra, una esfinx de color blanc juxtaposada a aquesta última representativa que simbolitza la divinitat i la puresa, i més desplaçada a la dreta, una esfinx de color roig que simbolitza l'amor i l'alegria sense poder precisar la religió representativa de les dues últimes. Predomina en la comunicació visual de l'obra el verd, símbol d'esperança i optimisme en la solució de divergències socials, culturals i religioses.

La picadura que mata el amor

Oli sobre llenç, 130 x 195 cm

Obra expressionista de caràcter figuratiu i simbòlic, on apareix a la part dreta de l'obra, un ésser enèrgic no catalogable biològicament, amb ulls bombats, negres i bec prominent en color roig i punta de color negre, que simbolitza la maldat, donant una picotada a un humanoide plasmat en color roig produint-li la derrota. Simbolitza la pèrdua de l'amor, atracció i passió.

Mensaje del continente africano

Oli sobre llenç, 130 x 195 cm

Obra expressionista de caràcter figuratiu i simbòlic, on apareix en la part dreta de l'obra, el perfil d'una dona de color del continent africà, amb tots els seus abillaments al cap. Predomina en l'obra el color roig, simbòlic de l'alarma i urgència. Es plasma en la mateixa boca de la indicada dona, un color blanc, símbol de puresa, concòrdia i clemència. Queden enrere els colors verds de l'esperança.

Las reflexiones del gran jefe indio

Oli sobre llenç, 130 x 195 cm

Obra expressionista de caràcter figuratiu i simbòlic, on apareix el perfil d'una persona d'edat avançada, amb un seriós nas prominent i ulls embenats, reflexionant sobre el seu passat, no acceptat, que encara roman viu, simbolitzat pel perfil negre amb tints taronges d'un ésser viu que carrega en la seua consciència, però que predominen en el seu frontal els colors verds i grocs d'esperança, optimisme i glòria.

Rostro aborigen comunicando finalidades

Oli sobre llenç, 130 x 195 cm

Obra expressionista de caràcter figuratiu i simbòlic, on apareix de perfil un aborigen amb el seu plomatge i rostre pintat de color violeta, significat aquest últim de creativitat, vitalitat, activació i exuberància. Transmet via bucal amb el color roig i groc, la noblesa, amor, energia, felicitat, riquesa i poder.

Dins d'aquest apartat, és necessari distingir dos subapartats, un que es refereix a la temàtica agrícola-ramadera, i un altre a qüestions de caràcter religiós. Utilitza en tots dos supòsits la tècnica del *collage* i materials nobles reciclats amb la tècnica anomenada *upcycling art*, amb els matisos propis característics de Joan Simó.

Pel que fa a la temàtica agrícola, com s'observa, s'utilitzen per l'artista Joan Simó diversos instruments i utensilis agrícoles, ramaders, fins i tot, paranys de caça, els quals tradicionalment s'han utilitzat per al cultiu de la terra, el conreu de fruites i verdures i per a la subsistència de l'ésser humà, tot això dona a aquestes obres d'art un toc personal de l'artista, i al seu torn, utilitza materials actualment inservibles, i els dota d'una utilitat artística, docent i comunicativa en generacions actuals.

Temàtica religiosa, Joan Simó, malgrat autoqualificar-se d'agnòstic; en les seues obres, deixava lliure el seu àmbit interior comunicatiu, transmetia un fort component religiós, no absent d'adoracions i unes certes crítiques a la temàtica religiosa.

Joan Simó. Metales que evocan tradiciones

El pastor del rebaño

Fusta i metall, 105 x 44 x 45 cm

El pastor del rebaño forma part d'una escultura formada per diferents peces reciclades (cavall, ovelles i gos guardià), en el qual el pastor apareix com un home fort, corpulent i amb espiritualitat en el pit, fixat sobre una base sòlida i natural d'un suport de fusta.

Perro guardián de rebaño

Metall, 143 x 65 x 52 cm

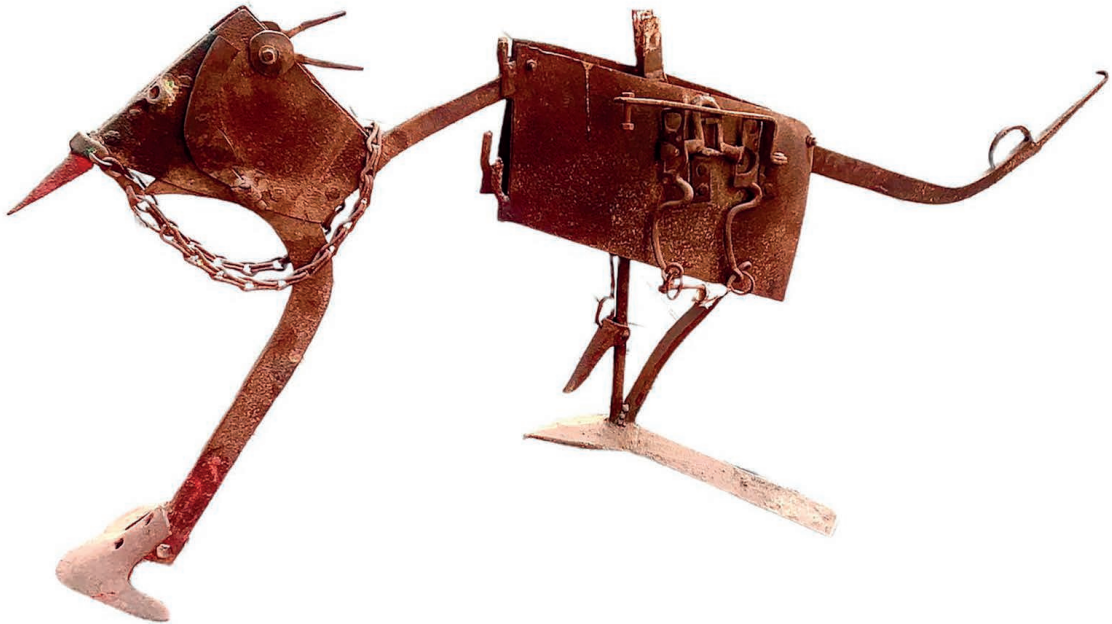

Caballo perteneciente al pastor del rebaño

Metall, 250 x 50 x 50 cm

Cabeza de ganado (oveja)

Metall, 45 x 45 x 30 cm

Libertades truncadas

Tècnica mixta, 45 x 38 x 15 cm

Obra *collage* realitzada amb diversos materials metàl·lics reciclats. Obra de xicotetes dimensions, on es plasma l'esfinx d'una persona vinculada tradicionalment a l'agricultura i ramaderia que es troba atrapada per un cep o parany, que coarta la seua llibertat d'expressió i circulació.

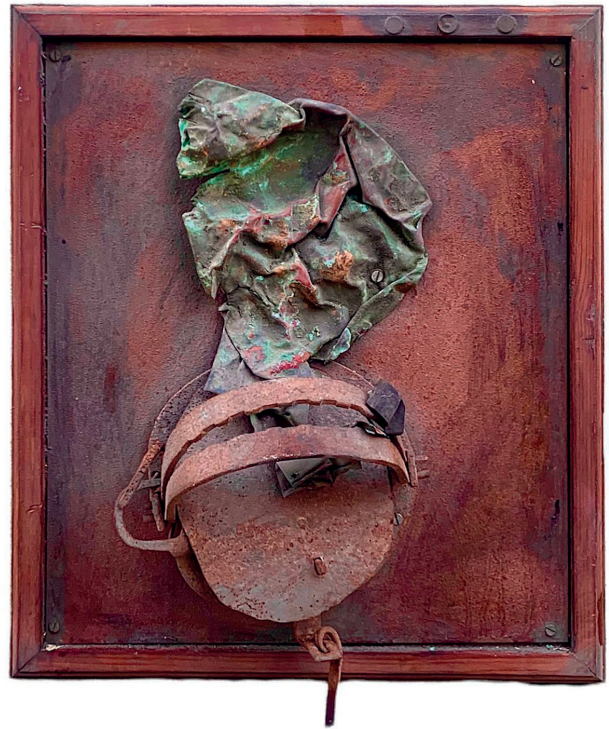

Las maldades de las propiedades

Tècnica mixta, 40 x 25 x 11 cm

Obra de *collages*, en xicotetes dimensions, ejecutada amb instruments agraris de metall i fusta reciclats i claus d'un sol ús. Obra realitzada amb material reciclat, on l'artista Joan Simó ha reflectit els efectes perniciosos de tenir propietats agricoles i ramaderes, plasmat en unes claus, que pengen sobre un objecte de la cavalleria agrícola, i tot això salvaguardat per un ésser maligne representat amb unes xicotetes banyes que sobreïxen del seu cap.

FEDERAL
JEANS

Cohesión de los elementos de supervivencia humanos

Tècnica mixta, 70 x 70 x 10 cm,

Obra *collage* de metall i fusta de dimensions xicotetes on es plasmen diversos elements tradicionals actualment inutilitzats, que consisteixen en un xerrac de podar, una destral, una aixada i un cep. Obra realitzada amb material reciclat de caràcter tradicional, actualment inservible, on l'artista Joan Simó ha pretés fusionar en una mateixa obra diversos elements que tradicionalment l'ésser humà ha utilitzat per a la subsistència en el món rural, com ara un xerrac de podar, una destral, una aixada i un cep per a la caça. En èpoques remotes es proveïen amb aquests instruments de llenya, verdura, fruita i carn.

El doble mundo de la espiritualidad

Tècnica mixta, 124 x 58 x 5 m

Obra realitzada amb materials reciclats per l'artista Joan Simó, en el qual mostra la seua doble espiritualitat: en la part dreta de l'obra, apareix un fragment metàl·lic de l'últim sopar de Jesús, en la qual l'autor ha col·locat abundants làmines de fusta on plasma que l'indicat fet religiós el té *tancat*; no obstant això, en la part esquerra de l'obra, mostra diverses obres i creacions pròpies referents a éssers místics, col·loca menys làmines de fusta i transcendeix la seua major llibertat espiritual.

La omnipresencia de la religión

Tècnica mixta, 67 x 63 x 6 cm

Obra realitzada per Joan Simó amb materials reciclats, i en concret un xerrac de podar i una falç, juntament amb diversos mecanismes de la tecnologia actual, on plasma l'evolució de la civilització, però tot això sota el prisma persistent de la religió cristiana, plasmat amb la incorporació a l'obra de tres personatges del Nou Testament.

Santuario cristiano

Tècnica mixta, 93 x 45 x 10 cm

La discreción de Jesucristo

Tècnica mixta, 38 x 43 x 7 cm

El velatorio a unos restos mortales

Tècnica mixta, 30 x 37 x 7 cm

JOAN SIMÓ - PARAULES

En aquest text s'han barrejat diferents declaracions de l'artista tractan d'articular un discurs coherent del seu pensament al voltant de l'art i de la seua manera de treballar

«A mi tan sols em guia el meu art, al qual sempre he sigut fidel. Alguna cosa que reflecteix la meua màxima ambició i que va des del més místic al summe de poder . La meua obra sorgeix de les palpitacions.»

«Pinte el que capte, segons l'angle. La meua pintura és variable i depén de la decisió que prenga a cada moment. I si la vida és un cristall, tot ha de ser arpa.»

«Jo no soc artista per a guanyar-me la vida, ho soc per a expressar-me lliurement, jo no puc veure negoci darrere d'una obra d'art. Admire la gent que es trenca l'ànima per a expressar-se, no les que utilitzen l'art com un negoci. Els poders fàctics: religió, diners i armes fan gemegar la humanitat en un terrible lament de sofriment.»

«Vaig voler començar trencant amb tot i no dec res a ningú en el món de l'art! Em sent esgotat de derrocar muralles, ha sigut l'entorn artístic, el professional el que m'ha sigut nefast. Des de la primera exposició que vaig fer sempre he estat segur de voler pintar. La gent pot pensar que evolucione, però l'única cosa que faig és treballar contínuament i fer coses noves. Jo sempre soc el mateix. Tota la meua pintura és un desafiament continu, jo soc com soc, no combregue amb les hòsties dels altres i m'agrada ser lliure.»

«Tots tenim molt a dir i jo utilitze l'art per a això, el valor li'l done jo quan amb els meus dibuixos, escultures i poemes els introduïsc dins de la crítica que jo vull representar sent jo mateix el màxim col·leccionista de Joan Simó, i amb orgull puc presumir d'haver treballat molt, cobrant molt poc. La meua dignitat va per davant, cobrisc el meu art pagant les meues despeses, i et dic i et confirme, que no faig res per vendre.»

«La meua obra està basada sobretot en l'espiritualitat, per això està per damunt dels espectadors, i fins i tot per damunt de mi mateix, ja que és molt difícil de comprendre. La motivació prové de l'entorn que m'envolta, ja que aquest és molt favorable, la qual cosa em permet rebre una càrrega d'energia que m'impulsa. Però aquesta energia és tan forta que és esgotadora i cal estar molt preparat per a poder controlar-la.»

«El cinturó de la meua vida està format per valors esotèrics rurals on menja el meu esperit i observa l'engany de les promeses ambigües. Jo em quede amb l'amor al meu vell calçat.»

JOAN SIMÓ - CONTEXT

Diferents extractes d'articles publicats en premsa al voltant de l'obra de l'artista

«Las formas son inexistentes como tal, es el color el que habla por sí mismo, el que eclosiona y estalla, disuelto entre pinceladas espesas y gestuales. Es su subconsciente quien guía su mano, libre de presiones y control, y que le lleva a una creación sentida y visceral. De esta forma Joan Simó nos vuelve a ofrecer una muy particular visión de un mundo, entre el caos y el orden, entre la disciplina y la anarquía, como acritud vital y como ofrenda al espectador de un microcosmos rebelde, sin atender a cánones estéticos pero lleno de sensibilidad, arte y expresión. Son las palabras a través del color que viajan para anunciar a los cuatro vientos la increible pasión de Simó.»
M. Hernández (*Mediterráneo*, octubre de 1993)

«Su pintura es compleja y revela un espíritu atormentado, que es capaz de transmitir por medio de un color hiriente, de profundos y violentos contrastes todo el sentimiento angustioso que fluye en su interior. La pintura automática, entendida como transmisión gestual de la voluntad directa de la psicología interna encuentra en la obra de Simó una respuesta directa, en la que él entiende su trabajo como la necesidad de una comunicabilidad inmediata con el espectador de sus intenciones más intimas, de sus pasiones más profundas. El resultado de su trabajo es el de una obra compleja, tensa, de colores fuertes y agresivos, de contrastes y líneas hirientes, de violento impacto.»
A. Gascó (*Castellón Diario*, maig 1991)

«El autor apuesta definitivamente por vivir. Y lo hace con fuerza y con cariño, de una forma unívoca, adivinatoria e intuitiva. Bajo los rasgos firmes de sus dibujos, se adivina una presencia cálida, cercana, amiga. Se adivina un encuentro, una comunicación personal. Son cuadros vivos, que interrogan, que nos dicen algo. Son figuras ante las cuales no cabe la neutralidad. Que pueden gustar o no, pero jamás nos dejan indiferentes. Ya en otras exposiciones dejó constancia Joan Simó de su calidad, dejando series introspectivas, dedicadas a mirar un poco desde el interior. Estamos ante un pintor serio, con huellas dadaistas, surrealistas, de marcada influencia picassiana. Sus figuras estallantes de vida, son un grito, una profunda interpretación. Es una pintura viva.»
M. José López (*Levante*, agost de 1991)

«El caso de Joan Simó es peculiar y diferente a la mayoría de pintores conocidos. Joan, trabajador de la tierra, próspero agricultor, decidió cambiar los aperos de labranza por pinceles. Decidió pintar porque según sus propias palabras, nadie podía expresar lo que el

llevaba dentro. Mandó a otros pintores que plasmaran su mundo interior, pero nadie fue capaz de hacerlo, por lo que decidió pintar él mismo. Desde siempre le había tenido absorbido este mundo, pero no había sido capaz de darse cuenta hasta hace poco. Su pintura tiene un estilo muy personal, no sigue a ningún otro pintor ni estilo que no sea el suyo propio.»
V. Bagán (*Castellón Diario*, agost 1991)

«Les seues obres van ser canviades de nom en els seus inicis com a pintura automàtica, nou expressionisme, expressionisme psiquiàtric. Amb l'expressionisme comparteix sobretot el color, que tracta de commocionar l'espectador sense procurar reproduir impressions purament visuals, confirma en moltes ocasions valors simbòlics, per a aprofundir en els mites i forces màgiques.

L'expressionisme de primera meitat del segle xx tenia quasi com a motiu principal l'home: l'home solitari, que pateix, que gaudeix de la vida… En canvi en l'obra de Joan Simó, l'home és un ésser més, al costat d'una sèrie de Déus, potències, personatges estranys, animals fantàstics, que es descomponen i recomponen en la mateixa obra artística i es fonen en allò que els alemanys denominen *weltschmerz* (dolor còsmic). Quan es valoren les seues obres artístiques, no sols ho hem de fer com a obra acabada, sinó que cal valorar tot el procés creatiu que porten els seus treballs. Simó entén la creació com un contínuum, en el qual cal distingir dos nivells. El primer, literari, amb un estil d'escriptura automàtica, de caràcter costumista, molt aferrat a la quotidianitat i fortament lligat al primer esbós de l'obra, és com una espècie de pla dels colors i dels traços del quadre final. Aquest primer nivell, és el més creatiu, i segons indica l'artista, l'obra queda totalment definida, per la qual cosa queda per al segon nivell, el pictòric, tan sols la missió de plasmar en el llenç l'esquema i colorit anteriorment comentat, sempre amb la menor manipulació possible.

L'esforç creatiu és per a Simó, representar amb la major fidelitat possible i sense manipular, el sentiment inicial que fa possible la inspiració, i seguint el contínuum perquè tot aquest procés es duga a terme en el mateix moment de la inspiració, i no com el que deixa passar la saó, i després ha de cavar en sec.

A tot això, com explica Joan Simó, que si girem els quadres o canviem d'angle en les seues obres, podrem observar que la temàtica canvia i les seues obres permeten realitzar altres lectures de l'original.»
Novembre de 1989- C. Canos. "La Vila Roja"

El anonimato endémico de la guerra

Tècnica mixta, 60 x 90 x 20 cm

Aquesta obra està realitzada bàsicament amb materials nobles, o el que és el mateix, fusta, coure i alumini. Es pot observar en aquesta creació que està íntimament relacionada amb el tema de la guerra, i concretament Joan Simó va plasmar en aquesta obra una crítica feroç a aquesta.

Simbòlicament, s'aprecia la figura d'un soldat amb un casc, una esfinx no figurativa i un cos en forma cilíndrica cobert d'una cuirassa amb les extremitats inferiors, que porta en la cintura una pistola i una magrana. El casc i la cuirassa que cobreix el cos del soldat té la finalitat de repel·lir els impactes hostils d'un conflicte. L'artista Joan Simó ha utilitzat el coure que s'ha simbolitzat tradicionalment com una matèria transmisora de bones vibracions i repel·lent de les males energies pròpies de les situacions derivades dels conflictes armats.

Al seu torn, el fons està compost d'una cruïlla de filferros d'alumini, símbol de bona energia que protegeix enfront de les conseqüències fosques, adverses i desfavorables d'una contesa armada. L'esfinx sense rostre, representativa del soldat sense pàtria, i les extremitats descobertes de protecció del simbòlic soldat, estan realitzades en fusta, que simbolitza en l'obra de Joan Simó, l'exposició davant la guerra principis com ara l'honestedat, la integritat, la humanitat, la dignitat, la llibertat i igualtat innata a l'ésser humà.

I finalment, com una crida a l'esperança, es poden observar uns filferros sobre el casc de coure, que sobrepassen la quadrícula de l'obra, representen la connexió espiritual que ha de prevaldre davant qualsevol hostilitat, que permeta superar els límits preestablits amb la finalitat d'evitar les conseqüències dramàtiques de la guerra.

L'OBRA *EL ANONIMATO ENDÉMICO DE LA GUERRA* FORMA PART DEL FONS ARTÍSTIC DE L'AJUNTAMENT DE VILA-REAL

Bregaduras faciales de trabajo de campo

Tècnica mixta, 52 x 21 x 12 cm

En aquesta obra, Joan Simó torna a utilitzar una combinació, del que ell entenia, que eren materials nobles, bàsicament el coure i la fusta. Es pot observar en aquesta creació, una lloança a les labors agrícoles i industrials de caràcter tradicional de la zona on es va criar i va viure l'artista Joan Simó.

Concretament, s'aprecia un sarró elaborat amb coure, material noble simbòlic de transmissió de bones vibracions i presagis, on s'aprecia el cap d'un gos, animal noble, i tradicionalment vinculat a les famílies dedicades al cultiu, agricultura i indústria familiar.

Dins del sarró, també s'aprecia clarament l'existència de dues ferramentes íntimament vinculades a l'esforç i treball diari del cultiu tradicional, com són un xerrac, utilitzat en èpoques pretèrites per a la poda manual de tarongers i altres fruiters de les comarques que van envoltar les vivències de Joan Simó, juntament amb una aixada de xicotetes dimensions, utilitzada per a realitzar manualment labors minucioses i costoses de selecció de les plantes en la producció hortícola.

Tot això amb un suport de fusta, material noble simbòlic d'integritat i honestedat, en el qual s'aprecia una placa d'una indústria reconeguda i tradicional de les comarques de la Plana.

Una gran obra, en la qual Joan Simó va voler fer un xicotet homenatge als artesans agrícoles, hortícoles i indústries tradicionals, que van ser l'origen del que avui són grans indústries i grans produccions agrícoles de les comarques que ens envolten.

L'OBRA *BREGADURAS FACIALES DE TRABAJO DE CAMPO* FORMA PART DEL FONS ARTÍSTIC DE L'AJUNTAMENT DE VILA-REAL

Nº 184

CRÈDITS

Fundació PintorJoan Simó.
«Colores que dicen cosas
y metales que evocan tradiciones»

Del 27 d'octubre de 2022 al 28 de gener de 2023

El Convent, espai d'art
C/ Hospital, 5. Vila-real

Organitza:
Regidoria de Cultura. Departament de Museus

Coordinació tècnica:
Departament de Museus

Edita:
Ajuntament de Vila-real

Correcció lingüística:
Regidoria de Normalització Lingüística

Disseny i maquetació:
Plom Gràfic

Fotografies
Fundació Pintor Joan Simó

Impressió:
Canós Impressors

ISBN:
978-84-18108-28-0

Dipòsit legal:
CS 798-2022

© D'aquesta edició:
Ajuntament de Vila-real. Regidoria de Cultura - Museus

-

Agraïments:
Fundació Pintor Joan Simó
C/ Santo Tomás, 87. Benicàssim

fundacionpintorjoansimo@gmail.com
Instagram: @fundació_pintor_joan_simo

«Lo que el color es en un cuadro,
el entusiasmo es en la vida»

Vincent van Gogh